

Arka Noego

Obraz Królestwa

A zrobisz ją tak: Długość arki niech wynosi trzysta łokci, szerokość jej pięćdziesiąt łokci, a wysokość jej trzydzieści łokci – 1 Moj. 6:15.

Wymiary arki były ściśle określone. Najprawdopodobniej bardzo pomogło to Noemu, ponieważ nie mógł on wiedzieć jakie są najlepsze proporcje dla arki, aby mogła utrzymać się na wodzie w równowadze. Stosunek długości do szerokości sześć do jednego przypomina nam barkę, której cel jest podobny, z wyjątkiem możliwości poruszania się do przodu. Konkretnie liczby mają również znaczenie pod względem lekcji, jaką Bóg chciał przekazać w kwestii zbawienia w Chrystusie. Św. Piotr pokazuje, że ocalenie tych, którzy byli w arce jest obrazem naszego zbawienia poprzez chrzest w Chrystusie: „Ona jest obrazem chrztu, który teraz i was zbawia, (...) przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa” (1 Piotra 3:21). Kościół otrzymuje to wyzwolenie podczas Wieku Ewangelii, pozostali otrzymują je w Królestwie; w obu przypadkach następuje to poprzez przyście do Chrystusa. Cały plan odkupienia, od momentu utracenia raju, do chwili odzyskania go, będzie trwał 7000 lat, licząc od upadku Adama, poprzez 6000 lat grzechu i śmierci i wreszcie 1000 lat Królestwa Chrystusa (patrz: Obj. 20:6).

Czas ten może być przedstawiony w obwodzie arki. Arka miała trzysta łokci długości i pięćdziesiąt szerokości, co daje obwód siedmiuset łokci. Jest to proporcja jeden do dziesięciu w stosunku do siedmiotysięcznego Planu Bożego. Jakkolwiek odkupienie będące wynikiem ofiary Chrystusa było również przedstawione w liczbach, które różniły się wartością, jednak zawsze zachowujące liczbę symboliczną, w tym wypadku, trzy. Jezus pozostał w grobie trzy dni, został zdradzony za trzydzieści srebrników, został namaszczonej olejkami wartym trzysta denarów (Jan. 12:5), a liczba ochrzczonych i pozyskanych w Dniu Zielonych Świątków wyniosła około trzech tysięcy dusz (Dz. Ap. 2:41).

Wielkość 700 łokci które można utożsamiać z 7000 lat identyfikuje łokcie z latami. Mimo że jedna jednostka odmierza odległość, a druga czas, Jezus połączył obie w jednej ze swych wypowiedzi: „A któż z was, troszcząc się, może dodać do swego wzrostu jeden łokieć?” (Mat. 6:27). Greckie słowo oznaczające „wzrost”, to *elikian*, które zostało oddane jako „okres życia” w tłumaczeniu Kingdom Interlinear oraz NAS, a także kilku innych. Tym samym, Jezus wiąże jednostkę miary liniowej z okresem czasu, podobnie jak ma to miejsce w przypadku wymiarów arki.

Takie pomieszenie jednostek miary można również znaleźć w innym miejscu Starego Testamentu. Miało minąć czterysta lat zanim nasienie Abrahama mogło odziedziczyć ziemię obiecaną (1 Moj. 15:13), co jest prawdopodobnie przedstawione przez czterysta sykli srebra, które Abraham zapłacił za ziemię, na której pochował swoją żonę, Sarę, jako znak swego oczekiwania na właściwy czas na objęcie jej w dziedzictwo (1 Moj. 23:16). Liczba trzy obrazuje pojednanie. Liczba ta pojawia się w wymiarze arki dwukrotnie. Arka była długa na trzysta łokci i wysoka na trzydzieści. Ponieważ arka była trzy poziomowa, gdzie każdy poziom miał dziesięć łokci, tyle samo co Przybytek, pokazany tu został inny rodzaj odkupienia dostarczony przez Chrystusa. Szerokość arki wynosząca pięćdziesiąt łokci odpowiada szerokości Dziedzińca w Przybytku. Liczba pięć jest czasami powiązana z Nowym Stworzeniem, jak choćby w przypowieści o mądrych i głupich pannach. Szerokość Dziedzińca na pięćdziesiąt łokci może zatem wskazywać na to, że odkupienie wyrażone w tej strukturze uczynione jest dla rozwoju klasy duchowej podczas Wieku Ewangelii. Pojawienie się tej samej liczby w wymiarach arki być może przedstawia odkupienie tej klasy, jako istotnej części siedmiotysięcznego planu odkupienia.

Drewno i smoła

Arka była zbudowana z drzewa żywicznego (1 Moj. 6:14). Ponieważ jest to jedyne miejsce w Starym Testamencie, gdzie pojawia się słowo hebrajskie *gopher*, przetłumaczone jako „żywica”, jego znaczenie jest niejasne. Niektórzy podejrzewają, że było to drewno przypominające cyprys lub sosnę, inni że *gopher* to zniekształcenie słowa *kopher*, oznaczającego smołę i odnosi się albo do bardzo wilgotnego drewna, albo do drewna później pokrytego smołą, w celu uczynienia go wodoodpornym: „(...) Zrób komory w arce, i powlecz ją wewnątrz i zewnątrz smołą” (1 Moj. 6:14).

*Prawdopodobny wygląd i rozmiar arki.
(Źródło: Bible Study Monthly, Maj/Czerwiec 1974, str. 53)*

Jednak najważniejszym szczegółem może być drewno samo w sobie. Jezus zmarł na drewnianym krzyżu, tym samym dzieląc los skazańców wyjętych spod prawa: „(...) Przeklęty każdy, który zawisł na drzewie” (Gal. 3:13). Jezus sam zaniósł swój krzyż na Golgotę, czego obraz został nakreślony wieki wcześniej, kiedy: „Abraham wziął drwa na całopalenie i włożył je na syna swe-

go Izaaka (...)" (1 Moj. 22:6). W obu przypadkach Pismo Święte wspomina o drewnie, jako symbolu śmierci Jezusa. Arka musiała być wykonana z drewna, ponieważ przedstawia nasze odkupienie przez ofiarę Chrystusa.

Być może drewno kojarzone jest z okupem zapewnionym przez Jezusa ponieważ może stanowić obraz ludzkiej natury. Drewno, podobnie jak ludzka natura łatwo ulega zniszczeniu. Narody i ludzie są czasami przedstawieni w Piśmie Świętym jako drzewa. Naród Izraela jest na przykład przedstawiony przez drzewo figowe. W imieniu Boga Ezechiel powiedział: „I poznaję wszystkie drzewa polne, że Ja, Pan, poniżyłem drzewo wysokie, (...)" (Ezech. 17:24). W tym wypadku drzewa przedstawiają różnych ludzi. Adam, przez swoje nieposłuszeństwo, stracił życie i jak polne drzewa, ostatecznie uschnął i zmarł. Być może z tego powodu śmierć Jezusa może być kojarzona z drzewem, drewnem, z którego wykonany był krzyż. Jezus oddał swoje życie jako okup za Adama, doskonałe ludzkie życie, za doskonałe ludzkie życie.

Smoła miał najprawdopodobniej uczynić arkę wodoodporną. Słowo „smoła” to u Stronga #3724, hebrajskie słowo kopher. Konkordancja Stronga definiuje je jako „pokrycie, masa bitumiczna używana do pokrywania; również roślina henny (wykorzystywana do farbowania); w znaczeniu przenośnym cena odkupienia.” W wydaniu Króla Jakuba słowo to zostało przetłumaczone jako: „łapówka, smoła, okup, zadośćuczynienie, suma pieniędzy. W ośmiu na dziesięć przypadków, kiedy w Starym Testamencie, w wydaniu Króla Jakuba pojawia się słowo „okup”, jest to hebrajskie słowo kopher. Chodzi zatem o pokrycie. Okup stanowi pokrycie dla naszych grzechów, podobnie jak smoła była pokryciem dla arki, miała zabezpieczyć łączenia w konstrukcji i zapewnić zdatność użycia do przewidzianego celu. Było jeszcze jedno pokrycie arki lecz innego rodzaju. Pod koniec powodzi: „(...) Zdjął tedy Noe dach arki i zobaczył, że powierzchnia ziemi obeschła” (1 Moj. 8:13). Słowo to u Stronga #4372, zaś w języku hebrajskim brzmi ono mikseh, „pokrycie”. Być może dawało ono arce dodatkowe możliwości, z pewnością jednak przysłańiało ją wizualnie. Pokrycie to zostało zdjęte: „w sześćsetnym pierwszym roku, w miesiącu pierwszym, pierwszego dnia tego miesiąca” (1 Moj. 8:13). Przedstawia to prawdopodobnie upływ sześciu okresów czasu zanim odkupienie w Chrystusie zostanie ujawnione wobec świata w czasie Tysiąclecia, jakie nastąpi po sześciu tysiącach lat panowania grzechu i śmierci. Prorok Izajasz użył jeszcze innego słowa określającego pokrycie w odniesieniu do tego samego czasu, odstawiającego Plan Boga dla świata: „I zniszczy na tej górze zasłonę, rozpostartą nad wszystkimi ludami, i przykrycie, rozciągnięte nad wszystkimi narodami. Wszechmocny Pan zniszczy śmierć na wieki i zetrze łzę z każdego oblicza, i usunie hańbę swojego ludu na całej ziemi,

gdyż Pan powiedział. I będę mówić w owym dniu: Oto nasz Bóg, któremu zaufaliśmy, że nas wybawi; to Pan, któremu zaufaliśmy. Weselmy i radujmy się z jego zbawienia!” (Izaj. 25:7-9).

Możemy zatem zauważyć, że sześć tysięcy lat grzechu i śmierci jest tutaj przedstawione jako sześćset lat, czyli w tym samym stosunku 1:10 który pojawia się w wymiarach arki.

Budując arkę

Patrząc na rozmiary arki, budowa jej musiała zająć wiele lat. Jeżeli wymiar łokcia był taki sam, jak łokcia egipskiego, czyli wynosił około 20,6 cali, to arka długości trzystu łokci miała ponad 500 stóp (ok. 152,40 m). Jednak budowa arki nie trwała sto dwadzieścia lat, jak sądzą niektórzy. W 1 Moj. 6:3 można przeczytać o stu dwudziestu latach, jednak instrukcje o tym jak wzniesić arkę pojawiają się dopiero w wersecie 14, kiedy to synowie Noego byli już dorośli. O ich narodzinach można przeczytać w wersecie 10. W wersecie 18, razem z opisem sposobu budowy arki, Bóg powiedział, że będzie ona przeznaczona na uratowanie Noego, jego żony, synów i ich żon. Jako że najstarszy z synów miał sto lat pod koniec potopu (porównaj 1 Moj. 5:32 i 8:13), ustanawia to granicę maksymalnie siedemdziesięciu lat, które przypadają na budowę arki. Prawdopodobnie był to jednak okres znacznie krótszy. W innym przypadku drewno wykorzystane do konstrukcji na początku budowy, spróchniałoby na wiele lat przed potopem. Niemniej jednak, budowa arki musiała trwać nie miesiące, a lata. W budowie arki Noemu pomagali jego trzej dorośli synowie. Prawdopodobne jest również, że Noe był zaможnym człowiekiem i wykorzystał do pomocy w budowie siłę najemną. Wzniesienie tak wielkiej konstrukcji na pewno wymagało zaangażowania więcej osób niż tylko Noego i jego trzech synów. Z pewnością jakakolwiek waluta była w obiegu w tamtym czasie, nie miała ona żadnej wartości w chwili kiedy tylko osiem osób opuściło arkę po potopie.

Znaczenie okresu stu pięćdziesięciu lat z 1 Moj. 6:3 jest niejasne. Być może było to wczesne ostrzeżenie przed potopem, albo miało oznaczać, że długość życia skróci się z 700-900 lat z czasów Noego, do 120 w niedługim czasie po potopie. Wiele ze szczegółów dotyczących arki nie jest określonych, jednak z pewnością jej budowie towarzyszyło dokładne planowanie. Różne poziomy musiały być wzmocnione po to, żeby utrzymać cięższe zwierzęta. Być może najniższy poziom był przeznaczony do przechowywania pożywienia, drugi dla zwierząt, a trzeci dla ludzi i mniejszych zwierząt. Wszystkie trzy poziomy dzieliły dostęp do światła z jednego tylko okna: „Zrobisz w arce okno i zakończysz je na łokcie od góry (...)" (1 Moj. 6:16). Okno to musiało być na tyle duże i umieszczone w takim miejscu, żeby wpuszczało do środka wystarczającą ilość światła i

docierało na wszystkie poziomy. W arce potrzebny był również system wentylacyjny i pozbywania się odpadów. Szczegóły te musiały zostać sprecyzowane i wdrożone po to, żeby w arce można było podtrzymać życie przez wiele miesięcy. Arka unosiła się na wodzie przez pięć miesięcy. Minęło kolejne siedemdziesiąt cztery dni zanim pokazały się szczyty gór, a potem prawdopodobnie jeszcze dziewięćdziesiąt pięć do chwili kiedy zdjęto dach arki. Znajdujący się w arce pozostali w niej jeszcze pięćdziesiąt sześć dni, co oznacza, że pobyt w arce trwał rok i dziesięć dni.

Opuszczając arkę

Kiedy Noe wraz z rodziną opuścili arkę, wnieśli Jehowie ołtarz i ofiarowali część cennego ładunku w podziękowaniu za uratowanie im życia. „(...) i wziął z każdego bydła czystego i z każdego ptactwa czystego, i złożył je na ofiarę całopalną na ołtarzu [1]. I poczuł Pan miłą woń. Rzekł tedy Pan w sercu swoim: Już nigdy nie będę przeklinał ziemi z powodu człowieka, gdyż myśli serca ludzkiego są złe od młodości jego. Nie będę też już nigdy niszczył żadnej istoty żyjącej, jak to uczyniłem” (1 Moj. 8:20-21).

Nigdy więcej nie było potopu na ziemi. Cudowny łuk, który pojawił się na niebie po potopie i który do dziś widzimy wśród obłoków od czasu do czasu, był znakiem przymierza, że nigdy już nie będzie wód po-

topu (1 Moj. 9:12-15). Ta zamykająca scena przedstawia jednak coś jeszcze wspanialszego. Pod koniec Wieku Tysiąclecia, cały udoskonalony świat będzie mógł opuścić schronienie, jakim jest arka, zastana w Chrystusie i wejść do nowego świata. Ludzkość będzie chciała wielbić Jehowę za jego cudowną opatrzność, co przedstawia ofiara złożona Bogu przez Noego i jego rodzinę. Bóg, ze swojej strony obiecuje, że nigdy więcej nie zniszczy ziemi, jak to uczynił, na przykład w Edenie: „I nie będzie już nic przeklętego. (...)” (Obj. 22:3). Dawny, napędzany grzechem świat zniknie, a w jego miejsce powstanie świat: „(...) w którym mieszka sprawiedliwość” (2 Piotra 3:13).

Przypisy:

[1]W 1 Moj. 7:2 napisane jest: „Ze wszystkich zwierząt czystych weź z sobą po siedem, samca i samicę, a ze zwierząt nieczystych po parze, samca i samicę.” Oznacza to zatem po siedem lub odpowiednio po dwie pary. Dwie pary zwierząt nieczystych zapewniały więcej niż tylko jedną parę rozrodczą do podtrzymania danego gatunku. Część z siedmiu par czystych zwierząt mogła zostać przeznaczona na ofiarę i być może pokarm. (1 Moj. 9:3).

David Rice (USA)